

erāt vota laudis que redderet deo. In illo plane erat arca s̄cti pectoris: fur diabolus nō inuaserat: plen⁹ erat vñ sacrificaret. Audi q̄ habebat: audi que ptulit: Bñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū ē: sit nomen dñi bñdictū. **D**iuitie interiores: quo fur nō accedit: Ip̄e dederat deus vñ accipiebat: ip̄e ditauerat: vñ illi offerebat qd̄ amabat. Laudē a te q̄rit de⁹: cōfessi onē tuā q̄rit de⁹. S̄z d̄ agro tuo aliqd̄ daturus es. Ip̄e pluit vñ haberes. **B**e area datur⁹ es aliqd̄. Ip̄e instituit quod datur⁹ es. **Q**uid daturus es qd̄ ab illo nō accepisti: **Q**uid enī habes qd̄ nō accepisti: **B**e corde dabis. Ip̄e dedit fidē: sp̄e: caritatē: h̄ p̄ latur⁹: hoc sacrificatur⁹ es. Sed plane oia illa cetera pōt tibi auferre inimicus inuito: hoc auferre nō pōt nisi violēti. **I**lla p̄det et inuit⁹. **E**t volēs habē aurū perdet aurū: et volens habere domū p̄det domū: fidē nemo p̄det nisi qui spreuerit. **I**n me sunt de⁹ vota tua: que reddā laudes tibi: qz̄ eruisti aīam meā de morte: oculos meos a lachrymis: **E**t pedes meos de lapsu. **E**t placeā corā deo in lumie viuētū. **M**erito non placet filijs alienis longe factis a sanctis: quia nō habent lumen viuētū unde videant qd̄ deo placet. **L**umen viuētū est lumen immortalū: lumē sanctorū. **Q**ui nō est in tenebris: placet in lumie viuētū. **A**tendit̄ homo et ea que ip̄i sūt: nemo scit qualis est: deus videt qualis est. **A**liqñ et ip̄m diabolū latet: nisi temptet nō inuenit: sicut de isto viro quē modo cōmemorauī. **N**ouerat eū deus: et ei testimoniū p̄hibebat. **D**iabolus eū nō nouerat: et ideo dixerat: **N**ūquid nō Job gratis colit deū? **V**idete quo prouocat inimicus ibi p̄fectio est: videte quid obijcit inimicus. **V**idebat hominē deo seruientē: in omnib⁹ obsequētem: omnia bene operantē: et qz̄ diues erat et felicissima dom⁹: hoc obijcit: qz̄ ideo colit deum: qm̄ dedit illi hec omnia. **N**ūquid nō Job gratis colit deum: **H**oc enim erat verū: hoc lumen viuētū vt gratis coleret deum. **B**eus videbat in corde serui sui cultum suū gratuitū. **P**lacebat enī illud cor ī conspectu domini in lumine viuētū: diabolus latebat: quia in tenebris erat. **A**dmissit deus temptatorē: nō vt ip̄e noscet qd̄ nouerat: s̄ vt nobis noscendū et imitandū preberet. **N**ūquid enim si temptator non admitteret̄ videremus nosipsi in Job qd̄ deberemus et vellemus imitari: **A**dmissus

est temptator: abstulit omnia: remansit ille solus a facultatib⁹: solus a familia: solus a filijs: plen⁹ deo: vxor sane relicta erat. **N**ūi sericordem putatis diabolū qui ei reliquit vxorem: **N**ouerat p̄ quez̄ deceperat **A**dā: suam reliquit adiutricem: non mariti consolatricem. **I**lle ergo plenus deo ī quo vota erant que redderet laudis: vt ostēderet quia gratis deum colebat: nō ideo qz̄ tanta acceperat: et amissis omnib⁹ talis est: q̄a illum qui dederat omnia non amisit. **B**omin⁹ dedit inquit: domin⁹ abstulit: sicut domino placuit ita factū est: sit nomē domini benedictū. **V**ulnere etiam percussus a capite vsqz̄ ad pedes: integer tñ̄ intus respōdit tēptatrici: de lumie viuētū: de lumine cordis sui: **L**ocuta es tanqz̄ vna ex insipientib⁹ mulieribus: id est tanqz̄ ea que nō habet lumen viuētū. **L**umen enim viuētū sapientia: et tenebre insipientū stulticia est. **L**ocuta es tanqz̄ vna ex insipientibus mulieribus: carnē meaz̄ vides: lumen cordis mei nō vides. **P**oterat enī illa tunc virū amplius amare si pulchritudinem interiorē nosset et inspicere: vbi ille pulcher erat corā oculis dei: qz̄ in illo erāt vota que redderet laudis deo. **Q**uomō illud patrimonū nō inuaserat inimicus: **N**ū integrū erat quod possidebat: et propter quod amplius possidendū sperabat iturus a virtutibus in virtutem. **E**rgo fratres ad h̄ valēt nobis hec oīa: vt deum gratis diligam⁹. **I**n illo semp̄ speremus: nec hominē nec diabolū timeamus. **N**ec ille: nec ille facit aliqd̄: nisi quātū pmittitur. **P**ermitti ad nihilū potest: nisi qd̄ nobis prodest. **T**oleremus malos: simus boni: quia et nos sum⁹ mali. **P**ro nihilo saluos facies deus omnes de quibus despare nō debemus. **E**rgo de nemine desperemus: p̄ omnib⁹ quos patimur orem⁹: a deo nunqz̄ recedam⁹. **P**atrimonū n̄rū ip̄e sit: sal⁹ n̄ra ip̄e sit: spes n̄ra ip̄e sit. **I**p̄e hic solator: ibi munerator: vbiqz̄ viuificator et vite dator: nō alteri⁹ vite: sed illi⁹ de q̄ dictū ē: **E**go sum via et veritas et vita: vt et hic in lumie fidei: et ibi in lumie speciei tanqz̄ ī lumie viuētū in p̄spectu dñi placeam⁹.

ExPLICIT Tractatus de ps̄. LV.

INCIPIT Tractatus de ps̄. LVI.

Adiuimus in euāgelio modo fratres: quātū nos diligit dñs et saluator noster **J**esus christus: deus apud patrē: hō apud nos ex nobisip̄is: iaz̄ circa p̄is dexterā: **A**udist̄ quātū nos dili-

gat. Nam sue caritatis mensurā et ipse dixit et nobis indixit: mandatū suū dicens esse: ut nos inuicē diligamus. Et ne quererem⁹ dubitātes et estuantes: quātū nos debeam⁹ inuicē diligere: quātāq; illa sit que deo placeat caritatis perfecta mensura: ea em̄ perfecta est q̄ maior eē nō potest: ipse exp̄ssit: ipse docuit: et ait: Maiorē hac caritatem nemo habet: q̄ ut animā suā ponat q̄s p̄ amicis suis. Fecit ipse quod docuit: fecerunt apostoli quod ab illo didicerūt: et nobis faciendum p̄dicauerunt. Faciamus et nos: quia et si nō sumus qd̄ ille s̄m̄ id qd̄ creauit nos: quod ille tamen sumus s̄m̄ id quod factus est p̄pter nos: et si solus fecisset: forte nemo nostrū deberet audere imitari. Ita enī ille homo erat ut et deus esset. Sed in eo q̄ hō erat: imitati sunt serui dominū: et discipuli magistrū: et fecerunt qui nos precesserūt in familia eius: patres quidē nostri: sed inde cōserui nostri. Neq; imparet hoc deus ut faceremus: si impossibile esse iudicaret ut hoc ab homine fieret. Si cōsiderās infirmitatem tuam deficiis sub p̄cepto: confortare in exemplo. Sed etiā exemplū ad te multū est: adest ille qui p̄buit exemplū: ut p̄beat et auxiliū. Audiam⁹ q̄ et i isto psalmo: Opportune nāq; accidit et illo p̄curante: ut ei cōsonaret euangeliū: cōmendās nobis dilectionē christi: qui aīaz suā posuit p̄ nobis: ut et nos animā nostrā p̄ fratrib⁹ ponam⁹. Concordauit et consonuit huic psalmo: ut videam⁹ quō ipse dñs n̄r animā suā posuit p̄ nobis. Psalm⁹ em̄ iste passionem ipsius cantat: et qm̄ totus christ⁹ caput ē et corp⁹: qd̄ bñ vos nosse nō dubito: caput ē ipse saluator noster: passus sub pontio Pilato: q̄ nūc postea q̄ resurrexit a mortuis: sedet ad dexterā patris. Corp⁹ aut̄ eius ē ecclia: nō aut̄ ista aut illa: s̄ toto orbe diffusa: Nec ea que nūc est i homib⁹ qui p̄sentē vitā agūt: sed ad eā p̄tinētib⁹ etiā his qui fuerūt ante nos: et his qui futuri sunt post nos vsq; in finem seculi. Tota enim ecclia constans ex omnibus fidelibus: quia fideles omnes membra sunt christi: habet illud caput positum in celestibus quod gubernat corpus suum: et si sepatum est visione: sed annectit caritate. Quia ergo totus christ⁹ caput est et corpus eius: p̄pterea in omnib⁹ psalmis sic audiamus voces capit̄is: ut audiam⁹ et voces corporis. Noluit. n. loqui sepatim: qz noluit esse sepatus dicens: Ecce ego vobiscum sum vsq; ad cōsummationē seculi.

Si nobiscum est: loquit in nobis: loquit de nobis: loquit per nos: qz et nos loquimur i illo: et ideo verū loquimur qui in illo loquimur. Nā qm̄ in nobis et ex nobis loqui voluerimus: in mēdacio remanebim⁹. Quia q̄ passionē dñi cantat iste psalmus: videtur quē titulū habeat. In fine. Finis ē christus. Quare dicit⁹ ē finis: Nō qui cōsumat sed qui cōsummet. Cōsumere em̄ p̄dere ē: cōsummare p̄ficere. Finitū em̄ quicqd̄ dicimus: a fine dicim⁹. Alter dicim⁹: finitus est panis: aliter dicimus: finita est tunica q̄ terebat. Finitus ē panis q̄ māducabat: finita ē tunica que terebat. Panis ergo finitus ē ut cōsumeret: tunica finita ē ut p̄ficeretur. Finis q̄ p̄positi n̄ri christ⁹ est: qz quātūlibet conemur: in illo p̄ficimur: et ab illo p̄ficimur: et hec est p̄fectio n̄ra ad illū puenire: S; cū ad illum puenieris vltra nō queris: finis tuus est. Quomō em̄ finis vite tue locus est quo tendis: quo cum puenieris: iam manebis. Sic finis studiū tuū: p̄positi tui: conat⁹ tui: intentionis tue: ille est ad quē p̄tendis: ad quē cum puenieris vltra nō considerabis: quia melius nihil habebis. Ipe ergo et exemplū nobis vinēdi p̄posuit i hac vita: et premiū viuendi dabit in futura vita. In finem ne corrumpas ipsi **Dauid in tituli inscriptionē: cū fugeret a facie Saul in spelūcam.** Referentes nos q̄dez ad sanctā scripturā: inuenimus sanctū Dauid illū regē israel: ex q̄ etiā nomē accepit psalterium Dauidicū: p̄secutorē passum esse Saulē regē ipsi⁹ ppli: sicut multi vestrū nouerunt qui scripturas vel attigerunt: vel audierūt. Habuit ergo p̄secutores Saulē rex Dauid: et cū esset ille mitissim⁹: ille ferocissim⁹: ille lenis: ille inuidus: ille patiens: ille crudelis: ille bñfic⁹: ille ingrat⁹: p̄tulit eum tanta lenitate: ut cū eum accepisset in manus: non illuz attigisset: non illum lesisset. Accepit enim a domino deo potestātē: ut si vellet occideret Saulē ipse Dauid: et elegit parcere q̄s occidē. Ille autem nec tali beneficio victus est ut desineret persequi. Inuenimus ergo illo tempore quādo Saul Dauid p̄sequebat regem futurum et predestinatum: rex iam reprobatus: q̄ fugeret a facie Saul in spelūcam ipse Dauid. Quid q̄ hoc ad christū? Si omnia que tunc agebātur figure erant futurozū: inuenimus ibi christum et multo maxime. Nāz illud: ne corrumpas in tituli inscriptionem: nō video quō p̄tineat ad

illū Dauid. Nō em̄ aliq̄s titul⁹ inscriptus erat ip̄i Dauid quē corrūperet Saul. Videm⁹ aut̄ in passione dñi scriptū fuisse titulū: rex iudeoz: vt ille titul⁹ exprobraret frōtē ip̄oz qđ a rege suo man⁹ nō abstinerūt. In illis. n. Saul erat: i christo Dauid erat. Christ⁹ em̄ sic apostolicū euāgelii ē qđ nouim⁹: qđ p̄fitemur: ex semie Dauid fm̄ carnē: nā fm̄ diuinitatē sup̄ Dauid: supra oēs homies: supra celū et terrā: supra angelos: supra visibilia et inuisibilia: qz oīa p̄ ip̄m facta sunt: et sine ip̄o factū ē nihil. Signat⁹ tñ hō fieri ex semie Dauid ad nos venit: qz de tribu Dauid nat⁹ ē: inde v̄go Maria que pepit christū. Inscript⁹ itaq̄ titul⁹ ille ē: rex iudeoz. Saul vt dixim⁹: p̄p̄s iudeoz erat: Dauid christ⁹ erat: titulus ibi: rex iudeoz. Indignati sunt iudei: qz inscript⁹ erat titulus: rex iudeoz: puduit illos habere regem quē crucifigere potuerūt: non em̄ viderūt: qz ip̄a crux in q̄ eū crucifixerūt futura erat i frontib⁹ regū. Lū ḡ indignarent̄ ex illo titulo: adierūt Pilatū iudicē: cui obtulerūt occidendū christū: et dixerunt ad eū: Noli scribere sic: rex iudeoz: s̄ scribe: qz ip̄e dixit se regē esse iudeoz. Et qz iam cātatū erat p̄ spiritū sanctū: In finē: ne corrūpas i tituli inscriptionē. Rñdit eis Pilat⁹: qđ scripsi scripsi. Quid mihi suggerit̄ falsitatē: Ego non corrūpo veritatē. Audiuim⁹ ḡ qđ sibi velit: ne corrūpas i tituli inscriptionē. Quid ḡ est cū fugeret a facie Saul in spelūcam: Qđ quidē et Dauid ille fecit. Sed qz i illo nō inuenim⁹ tituli inscriptionē: in h̄ inueniam⁹ fugā in spelūcā. Figurabat em̄ aliqđ illa spelūca qua se texit Dauid. Quare at̄ se texit: Ut occultaret̄ et n̄ iueniret̄. Quid est cōtegi spelūca: Cōtegi terra. Qui enim fugit in spelūcam: terra cōtegit̄ ne videat̄. Portabat aut̄ terrā Iesus carnē quā acceperat de terra: et in ea se occultabat: ne a iudeis inueniret̄ de⁹. Si em̄ cognouissent: nūq̄ dñm glorie crucifixissent. Quare ḡ dñm glorie nō inuenērūt: Quia spelunca se texit: id est carnis infirmitatē oculis obijciēbat: maiestātē aut̄ diuinitatis in corpis tegmine tanq̄ terre abdito cōtegebat. Illi ḡ nō cognoscētes deū: crucifixerūt hominē. Nec mori potuit nisi in homie: nec crucifigi potuit nisi in homie: qz nec teneri posset nisi in homine. Opposuit male querentib⁹ terram: seruauit bene querentibus vitam. Fugit ergo fm̄ carnem in spelūcam a facie Saul. Qđ si et hoc velis accipe: ita domi-

nū fugisse in spelūcā a facie Saul: qz passus ē vsq̄ adeo se occultare iudeis: vt et moreret̄: quātūlibet em̄ seuerent in eū iudei vt moreret̄: adhuc putabāt eū posse liberari: et ostēdere miraculū aliqđ quod filius dei eēt. Hoc p̄dictū erat i libro sapiētie: Adorte turpissima cōdemnem⁹ illū. Erat em̄ respectus ex sermonib⁹ illi⁹. Si em̄ vere filius dei est: suscipiet illū: et liberabit illū de manib⁹ cōtrariōrū. Quia ḡ crucifigebat̄: et n̄ liberabat̄: crediderūt illū n̄ eē filiū dei. Propterea insultātes pendēti in ligno: et caput agitātes: dicebāt illi: Si fili⁹ dei est: descendat de cruce. Alios saluauit: seip̄m saluare nō pōt. Ista dicētes sicut est in ip̄o libro sapientie: hec cogitauerūt et errauerūt. Excravit em̄ illos malicia eoz. Quid em̄ magnū erat de cruce descēdere: cui facile fuit de sepulchro surgere: Sed q̄re: Quia vsq̄ ad mortē voluit esse patiēs: vt fugeret a facie Saul in spelūcā. Etenī spelūca inferior ps̄ terre pōt accipi. Et certe qđ manifestū est: et certū omib⁹ homib⁹ corpus ei⁹ in monumēto positū ē: qđ erat excisū i petra. Hoc ḡ monumētū spelūca erat: illuc fugit a facie Saul. Tādiu em̄ p̄secuti sunt illum iudei quoad usq̄ poneret̄ i sepulchro. Vñ pbamus qz tādiu illū p̄secuti sunt quousq̄ ibi poneret̄: Etā mortuū in cruce pendentem lancea vulnerauerūt. At vbi inuolut⁹ est: curato funere posit⁹ ē in spelūca: iam nihil habuerūt qđ carnificarēt. Resurrexit ḡ dñs ex illa spelūca illesus: incorrupt⁹ quo fugerat a facie Saul: occultās se impijs q̄s p̄figurabat Saul. Ostēdēs se autē mēbris suis. Nā re urgētis mēbra a membris suis palpata sunt. Mēbra em̄ ei⁹ apli tetigerūt resurgētē et crediderūt: et ecce nihil p̄fuit p̄secutio Saulis. Audiam⁹ ḡ iam psalmū: qz de titulo eius satis locuti sumus quātū dñs dare dignat⁹ est:

Expositio psalmi.

Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in te cōfidit anima mea. Quasi i passiōe dic: misere re mei de⁹. Beo de⁹ dic: miserere mei. Qui cū p̄re miseret̄ tui: i te clamat miserere mei. Etenī qđ de illo clamat: miserere mei tuū ē. A te h̄ accepit: p̄pter te liberādū: carne indut⁹ ē. Caro ip̄a clamat: Miserere mei de⁹ miserere mei: Hō ip̄e anima est et caro. Totū em̄ hominē suscepit verbū: et tot⁹ homo factus est verbū. Ne putetur non ibi fuisse animā: quia euangelista ita dicit: Verbus

brarij nostri facti sunt: quomodo solent serui post dominos codices ferre: vt illi portando deficiant: illi legendo proficiant. In tale opprobrium dati sunt iudei: et impletum est quod paulo ante predictum est: *Bedit in opprobrium concubantes me.* Quale autem opprobrium est fratres: vt hunc versum legant: et ipsi ceci attendant ad speculum suum: Sic enim apparet iudei de scriptura sancta quam portant: quod apparet facies ceci de speculo: ab alijs videtur: ab ipso non videtur. *Bedit in opprobrium concubantes me.* Querebas forte cur diceret: *Misit de celo et saluum me fecit: quid misit de celo? Quem misit de celo? Angelum misit: vt saluum faceret christum: et per seruum saluus fit dominus.* Omnes enim angeli creatura seruiens christo est. Ad obsequium mitti potuerunt angeli: ad seruitium mitti potuerunt: non ad adiutorium. Sicut scriptum est: quod angeli ministrabant ei: non tanquam misericordes indigenti: sed tanquam subiecti omnipotenti. *Quid ergo misit de celo: et saluum me fecit? Modico audiuimus in alio versu: quid de celo miserit. Misit de celo misericordiam suam et veritatem suam.* Ad quam rem: *Et eruit animam meam de medio cattulorum leonum.* Misit inquit de celo misericordiam suam et veritatem suam. Et ipse christus ait: *Ego sum veritas.* Misit est ergo veritas vt erueret animam meam: hinc de medio cattulorum leonum: missa est misericordia. In christum inuenimus et misericordiam et veritatem. Misericordiam nobis compatientem: et veritatem nobis tribuentem. Hoc est ergo quod paulo ante dixit: *Quia et ipse se resuscitauit.* Si enim veritas resuscitat christum: et si veritas animam christi eruit de medio cattulorum leonum: vt misericors fuit mori pro nobis: ita verax resurgere ad iustificandos nos. *Vixerat enim se resurrexerunt: et veritas mentiri non potuit.* Et quia veritas et verax: propterea cicatrices veras ostendit: quia vera vulnera protulit. Has cicatrices tenuerunt discipuli: palpauerunt: manifestauerunt sibi. *Exclamauit qui misit digitos in concubantum latus: et ait: Dominus meus et deus meus.* Misericordia pro illo mortuus erat: et veritate ad illum resurrexerat. Misit de celo misericordiam suam et veritatem suam: et eruit animam meam de medio cattulorum leonum. Qui sunt cattuli leonum? Populus ille minutus: male deceptus: male seductus a principibus iudeorum: vt illi leones: illi cattuli leonum: omnes fremuerunt: omnes occiderunt. *Auditori*

enim sumus hic et cedem ipsorum: modo in conspectibus versibus psalmi huius. *Et eruit inquit animam meam de medio cattulorum leonum.* Quare dicit: et eruit animam meam: *Quid non passurus eras vt erueret anima tua? Dormiui conturbatus.* Expressit christus mortem suam. Certe de illo David legimus quod fugerit in speluncam: non tamen quia dormiuit in spelunca. Alius David est in spelunca: alius David est qui dicit: *Dormiui conturbatus.* Eadem perturbationem ipsius: non illo turbato: sed illis turbantibus. Turbatum se enim dixit secundum opinionem frementium: non secundum cedentis conscientiam. Putauerunt se illum turbasse: putauerunt vicisse. Ille autem dormiuit conturbatus. Tam placatus erat iste turbatus: vt quando vellet dormiret. Nemo dormit turbatus: omnes qui perturbant: aut a somno excitant: aut in somnum vergi non permittunt. Ille autem turbatus est et dormiuit. Magna humilitas perturbati: magna potestas dormientis. Beatus qui potestate veniebat quod dormiuit: Beatus qui ipse dicit: *Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo sumendi eam.* Nemo tollet eam a me: sed ego eam pono: et iter sumo eam. Turbauerunt illi et dormiuit ipse. *Cur typum gerebat Adama: quoniam inmisit ei deus soporem: vt de latere illi coniugem faceret: Adama enim non poterat uxorem facere primo hominem etiam de latere vigilantis: Aut propterea voluit esse dormire ne sentiret: cur sibi costa detraberet: Postremo quoniam ita dormiuit: vt osse sibi conuulso non expugnasset: Qui potuit sine dolore auferre costam dormienti: potuit et vigilanti. Sed quare voluit dormienti facere? Quia dormienti christo in cruce: facta est coniunx de latere. Percussus est enim latere pendens de laqueo: et profugerunt ecclesie sacramenta. Dormiui inquit conturbatus. Et in alio psalmo manifestat sibi ubi ait: *Ego dormiui et somnum cepi: ibi expressit potestatem suam. Poterat et illic dicere: dormiui sicut dixit hic. Quid est autem: ego dormiui: Ad est quia voluit dormiui. Non illi me in somnum nolentem concupulerunt: sed mea voluntate: ego dormiui: secundum illud: Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo iter sumendi eam. Propterea ibi sequitur et dicit: Ego dormiui et somnum cepi: et exurrexi: quoniam dominus suscepit me. Dormiui turbatus. Eum turbatus? Quibus turbantibus: Eundem quomodo inducat malam conscientiam iudeis volentibus excusare se ab interfectione domini. Nam propterea eum: sicut loquitur euangelium: iudici tradiderunt: ne ipsi eum occidisse vi-**

Alia lra.
+ deus.
Alia lra.
+ eripuit.

derentur. Cum enim dixisset iudex tunc Pilatus: Accipite eum vos: et secundum legem vestram iudicate eum. Responderunt: Nobis non licet interficere quemquam. Interficere non licet: tradere ad interficiendum licet. Quis autem occidit: qui audito clamore cessit: an qui clamando ut occideret extorsit? Ipse dominus dicat testimonium a quibus occisus est: vtrum ab illo Pilato qui nolens: eum occidit: vtrum etiam eum flagellavit: et veste ignominiosa circumdedit: et flagellatum ad eorum oculos perduxit: ut saltem pena flagellorum eius satiati eum occidi non extorquerent. Propterea etiam cum videret eos pseuerare: sicut legitimus: lauit manus suas et dixit: Innocens ego sum a sanguine iusti huius. Videtis vtrum ille innocens qui vel cessit clamantibus: multo magis tamen illi nocentes: qui clamando eum occidere voluerunt. Sed nos interrogemus et audiamus dominum: quibus tribuat mortem suam: quia dixit: dormivi turbatus. Interrogemus eum et dicamus: quomodo dormisti turbatus: qui te persecuti sunt: qui te occiderunt? Numquid forte Pilatus qui militibus dedit in ligno suspendendum: clavis transfigendum: Audite qui. Filij hominum: Illos vtrumque dicit: quos persecutores passus est. Sed quomodo ipsi occiderunt qui ferrum non ferebant: qui gladium non strinxerunt: qui impetum in eum non fecerunt ad occidendum: vnde occiderunt? **Dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus.** Noli attendere inermes manus: sed os armatum. Inde gladius percussit quo christus occideret: quomodo et de ore christi vnde et iudei occiderent. Habet enim ille gladius bis acutum occidentis et resurgentis: et resurgens percussit eos: et diuisit ab eis quos faceret fideles suos. Illi malum gladium: ille bonus. Illi sagittas malas: ille bonas. Nam habet et ipse sagittas bonas: verba bona: vnde sagittet cor fidele ut ametur. Ergo alie istorum sagitte: et alius istorum gladius. Filij hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum machera acuta: lingua filiorum hominum machera acuta: et dentes eorum arma et sagitte. Quando ergo percusserunt: nisi quando clamauerunt: **Crucifige crucifige: Et quid tibi fecerunt o domine: Exultet hic propheta.** Superius enim omnes illos versus dominus loquebatur: propheta quidem sed ex persona domini: quia in propheta dominus: Et quando loquitur ex persona sua propheta: ipse dominus

loquitur pro eum qui ei indicat veritatem quam loquatur. **Modo ergo ex persona prophete: audite fratres mei. Vidit dominum in spiritu iste propheta humiliatus: cesus: flagellatus: colaphis percussus: expalmatum manibus: sputis illinitum: spinis coronatum: ligno suspensum. Illos seuentes: illum tolerantem. illos exultantes: illum quasi victum vidit in spiritu: et post illam iam omnem humiliationem: et illorum furorē resurrexisse eum: et illa omnia que fecerant iudei seuentes facta esse inania: et eleuatum gaudio tanquam videret fieri. Exaltare: inquit: super celos deus: Homo in cruce: super celos deus: remaneant in terra seuentes: tu in celo esto iudicans. Ubi sunt qui furebant: vbi sunt dentes eorum arma et sagitte? Nonne sagitte infantium facte sunt plage eorum? Alio enim loco per se dicit: volens eos offendere inaniter seuisse et inaniter in furias precipitatos esse: quoniam nihil potuerunt facere christo ad horam crucifixi: et postea resurgenti atque in celo sedenti. Sagitte infantium facte sunt plage eorum: quomodo infantes faciunt sibi sagittas de canis. Sagitte autem que: aut que vires: aut qui arcus: aut qui ictus: aut quod vulnus? **Exaltare super celos deus. Et super omnem terram gloria tua.** Ut quod exaltat super celos deus? **Fides exaltatum deum super celos non videmus: sed credimus.** Super omnem autem terram gloriam eius: non tamen credimus sed etiam videmus. Qualem vero vesaniam patiunt heretici queso ut attendatis. Illi percisi a compagne ecclesie christi: et parte tenentes: et totum amittentes: nolunt communicare orbi terrarum quo diffusa est gloria christi. Nos autem catholici in omni terra sumus: quia omni terre concamur quacumque gloria christi diffusa est. **Videmus enim quod tunc cantatum est: modo completum: exaltatum est super celos deus noster: et super omnem terram gloria ipsius.** O heretica insania: quod non vides credis necum: quod vides: negas. **Credis mecum exaltatum christum super celos quod non videmus: et negas gloriam eius super omnem terram quod videmus.** **Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua.** Redi ad verba domini: et ipse dominus narrare nobis incipit tanquam alloquens nos: exultante etiam propheta et dicente: **Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua.** **Confirmat nos et ipse tanquam dicens nobis: Quid mihi facere potuerit illi qui me persecuti sunt: Quare autem nos alloquitur? Quia faciunt et nobis: et nihil faciunt qui nos similiter fuerint persecuti.** **Videat enim caritas vestra alloquentem nos dominum et exhortantem nos exemplo suo.****

Alia fa.
† in omnia.

Alia lra.
† Laqueū.

† Discipulā pauert pedib⁹ meis
z incuruauerūt animā meā. Volue-
rūt illam quasi de celo deponere z ad infe-
riora deprimere. Curuauerūt animā meā.

Alia lra.
† nō habet

Foderūt ante faciem meā foueāt
z ipsi inciderūt in eam. Adhibi nocue-
rūt an sibi: Ecce ille exaltatus ē sup celos
deus: z ecce sup omnē terraz gloria ipsius.
Regnū christi videmus: vbi est regnū iu-
deorū: Qm̄ ergo fecerūt qd̄ facere nō de-
buerūt: z factū est in illis qd̄ pati debuerūt:
ipsi foderūt foueā: z ipsi inciderūt in eaz. Qu-
erūt psecuti sunt christū: christo nō obfuit: s̄
ipse obfuit. Et nolite deputare fratres ipis
solis h̄ accidisse: Omnis qui parat foueaz
fratri suo: necesse est vt ipse incidat in eam.
Intendite fratres mei: christianos oculos
habete: nolite decipi visibilib⁹. Forte enim
alicui vestruz qz hoc dixi: subuenit mō. Si
q̄s voluit fratri suo fraudē facere: z voluit
ei aliquas insidias machinari: z machina-
tus est z impleuit: z cecidit frater i insidias
eius: z expoliatus est: aut p̄sus est siue car-
cere: siue falso testimonio: siue aliquo nefa-
ria criminatiōe circūuent⁹: videtur aut̄ iste
oppressus: ille oppressisse: iste victus: ille vi-
cisse: z falsum putatur qd̄ dixim⁹: quia qui
cūqz foueā parauerit fratri suo: ipse cadet i
eam. Interrogo vos tanq̄s christianos: vt
sumatis exemplū de his que iam nouim⁹.
Paganī psecuti sunt martyres: martyres
capti sunt: ligati sunt: in carcerē missi sunt:
bestijs subiecti sunt: Alij ferro p̄cussi: alij
ignibus cōcremati: vicerunt p̄sequētes: et
victi sunt martyres: Absit. Quere gloriaz
martyrū apud deum: quere foueam paga-
norum in cōfossa conscientia. Ibi enim est
fouea quo cadit impius i cōscientia mala.
Putas cum in foueam nō cecidisse qui lu-
cem christi perdidit: z cecitate p̄cussus est:
Si non caderet in foueam: videret ante se:
nescit quo eat: quomō qui ambulat in via
cum ceciderit in foueam p̄didit viam. Vi-
detis ergo omnes malefactores perdidisse
viam implicatos facinore. Sed iam te tra-
didit in manus forte latronis: aut in man⁹
alicuius iniusti vel circūuenti a se iudicis:
z tu in p̄sura es: ille letat: ille exultat. Noli
tam dixi: noli habere oculos paganorum:
christianos oculos habe. Videt illū q̄ ex-
ultat: ipa exultatio est fouea ipsius. Melior
est enim tristitia iniqua patientis: q̄ leticia
iniqua facientis. Ipa leticia iniqua faciē-
tis: ipa est fouea: illuc quisqz cum ceciderit

oculos p̄dit. Te doles: quia perdidisti ve-
stem: et illum non doles: quia perdidit fi-
dem. Quis vestrum grauiore damno per-
cussus est: Ecce ille occidit: tu occideris.
Viuat ille: tu mortuus es: Absit. Vbi est fi-
des christianorū: z vbi est ille qui moritur
ad temp⁹: Audiat dominū suum: Qui cre-
dit in me licz moriatur: viuat. Ergo qui nō
credit licz viuat: mortuus est. Foderūt an-
te faciem meam foueam: z ipsi inciderūt in
eam. Omnib⁹ malis necesse est vt hoc cō-
tingat: bonorum autē patientia p̄paratio-
ne cordis excipit voluntatez dei: z gloriaz
in tribulationibus: dicens quod sequitur.

Paratum cor meū deus paratū
cor meū: cantabo z psallam. Quid
fecit mihi: Parauit foueaz: cor meū para-
tum est. Ille parauit foueam ad decipien-
dum: ego cor nō parabo ad perpetuendū.
Ille parauit foueam ad opprimendū: ego
cor parabo ad tolerandū. Propterea il-
le incidet in eam: ego autē cantabo z psal-
lam. Audi cor paratum in apostolo: quia
imitatus est dominū suū: Gloriamur inq̄t
in tribulationib⁹: quia tribulatio patientiā
operat: patientia p̄bationem: p̄batio sp̄s:
sp̄s vō non confundit: qz caritas dei dif-
fusa est in cordibus nostris per spiritū san-
ctum qui datus est nobis. Erat in pressu-
ris: in catenis: in carceribus: in plagis: in
fame z siti: in frigore z nuditate: i omni va-
statione laborum z dolore: z dicebat: glo-
riamur in tribulationib⁹. Unde: Quia pa-
ratum est cor eius: ideo cantabat z psalle-
bat. Paratum cor meū deus: paratum cor
meū: cantabo z psallam. Exurge glo-
ria mea: Ille qui fugerat a facie Saul in
speluncam: Exurge gloria mea: glorifica-
tus Iesus post passionem. Exurge psal-
terium z cithara. Quid vocat vt sur-
gat: Duo organa video: corpus aut̄ chri-
sti vnū video. Vna caro resurrexit: z duo
organā resurrexerūt. Alteruz ergo organū
psalteriū: alterum cithara. Organa dicun-
tur omnia instrumenta musicorū. Non so-
lum illud organum dicit̄ quod grande est
z inflatur follibus: sed quicquid aptat̄ ad
cantilenam z corporeū est: quo instrumen-
to vitur qui cantat: organum dicitur. Bi-
stincta sunt autēz inter se ista organa: z vo-
lo quātum domin⁹ voluerit indicare vo-
bis: z quomodo distincta sunt: z q̄re distin-
cta: et quare vtrūqz dicatur: exurge. Jam
dixim⁹: vna caro domini resurrexit: z dicit̄

Alia lra.
† psalmū dicit̄
domino.

